

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvcvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

4. Vtrum decuerit Christum nasci de fœmina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](#)

tionem eius memoria tollitur, ne in sancte nativi. A ¶ 3 Præt. Illi, qui concipiuntur ex femina, quandam immunditiam pariuntur, vnde dicitur Job 25. Num quid iustificari potest homo comparatus Deo, aut apparere mundus natus de muliere? sed in Christo nulla immunditia esse debuit: ipse enim est Dei sapientia, de qua dicitur Sap. 7. Nihil iniquatum in illam incurrit, ergo non uidetur, qd debuerit carnem assumere de femina.

SED CONTRA est, quod dicitur Gal. 4. Misit Deus filium suum factum ex muliere.

RESPON. Dicendum, qd licet filius Dei carnem humana assumeret poterit, de quacumq; materia voluisse: conuenientissimum tamen fuit, ut de femina carnem acciperet. Primo quidem, quia per hoc tota

B humana natura nobilitata est, vnde Aug. * dicit Ili. 83. Quæst. Hominis liberatio in utroq; Ixu debuit

q. et. in med.
20.4.

apparere. Ergo, quia virum oportebat suscipere, qd sexus honorabilior est, conueniens erat vt feminæ sexus liberatio hinc appareret, qd ille vir de femina natus est. Secundo, quia per hoc veritas incarnationis astruitur. Vnde Amb. * dicit in lib. de incar. Mu-

Cap. 6. circa
med. 10.2.

ta in Chfo secundum naturam inuenies, & ultra natu-
turam: secundum conditionem etenim naturæ in ute-

C ro feminæ. s. corporis fuit, sed supra conditionem virgo concepit, virgo generavit, vt crederes, qd Deus

Est epist. 1. an
te med. 10.2.

erat, qui innouabat naturam, & homo erat, qui secundum naturam nascebat ex homine. Et Aug. * dicit

in Epist. ad Voluf. Si omnipotens Deus hoiem ubi-

cumq; formatum, non ex materno utero crearet,

sed repentinum inferret aspectibus, nonne opinio-

nem confirmaret erroris, nec hoiem verum suscep-

isse, vlo modo crederetur, & dum omnia mirabi-

liter facit, auferret quod misericorditer fecit? Nuc

vero ita inter Deum & hoitem mediator apparuit,

vt in unitate personæ copulans utramq; naturam, &

solita sublimaret insolitis, & insolita solitis tempe-

rat. Tertio, quia per hunc modum coplectus omni-

nis diversitas generationis humanæ. Nam primus

homo productus est ex limo terræ sine viro & fe-

mina: Eua vero produccta est ex viro sine femina: a-

lij vero homines nascuntur ex viro & femina. unde

D hoc quartum, quasi Christo proprium relinqueba-

tur, ut produceretur ex femina sine viro.

AD PRIMVM ergo dicendum, qd quia sexus masculinus est nobilior qd feminus, ideo humana natura in masculino sexu assumptis: ne tñ sexus feminus coneneretur, congru fuit, ut carnem assumeret de

A feminæ. vñ Au. dicit in lib. * de Ago. Chfiano: Nolite

Ca. 11. c. 12
med. 10.3.

vosipios cõtñere viri, fili⁹ Dei virū suscepit: nolite

Li. 23. ca. 10.
ante me. 1.6.

vosipias pñtñere feminæ, fili⁹ Dei nat⁹ ex femina ē.

AD SECUNDVM dicendum, qd sicut Aug. * dicit 23. lib. contra Faustum (qui hac obiectione utebatur)

E Non plane, inquit, catholica fides, quæ Chrm Dei

filiū, natum fñm carnē credit ex virginē, vlo mo-

dio eundem Dei filium sic in utero mulieris inclu-

dit, quasi extra non sit, quasi celi & terræ administra-

tionem deferuerit, quasi a patre receperit: sed vos

Manichæi corde illo, quo nihil potestis nisi corpo-

ralia phatasmata cogitare ista omnino nō capitatis.

ut n.dicit in Epist. ad Voluf. Hominum iste sensus

est, nihil nil corpora valentia cogitare, quorū nul-

lum pñt esse ubiq; totū qm̄ per innumerabiles par-

tes alij alibi habeat necesse est. Longe alia est aīæ

natura qd corporis, quanto magis Dei, qui creator

est animæ & corporis, & nouit ubique totus esse &

nullo contineri loco: nouit venire, non recedēdo

ubi erat: nouit abire, non deserendo quo. venerat.

Tertia S. Thomæ.

P AD

T Itulus clarus.

A In corpore

vñica cõclusio:

Cõuenientissimum fuit

vt de feminæ carmen

assumeret filius Dei.

Probatur tripliciter.

Omnia clara sunt.

In responsive ad

terram vide; qd dupli-

citer excluditur im-

munditia, & ab huma-

nitate, prima respon-

sione, & a verbo Dei

secunda respon-

sione.

¶ 1 In corpore

vñica cõclusio:

Cõuenientissimum fuit

vt de feminæ carmen

assumeret filius Dei.

Probatur tripliciter.

Omnia clara sunt.

In responsive ad

terram vide; qd dupli-

citer excluditur im-

munditia, & ab huma-

nitate, prima respon-

sione, & a verbo Dei

secunda respon-

sione.

¶ 2 Præt. Quicumque ex femina

concipitur, vtero feminae inclu-

ditur: sed Deo qui cœlum & terram implet (ut dici-

tur Hierem. 23.) non competit quod paruo femi-

nae utero includatur. ergo videtur quod nō debue-

ti concipi de femina.

QVAEST. XXXI.

AD TERTIVM dicendum, quod in conceptione viri ex femina non est aliquid immundum, inquantu[m] est opus Dei, unde dicitur Act. 10. Quod Deus creauit, tu ne commune dixeris. immundum. Est ibi tamen aliqua immunditia ex peccato proueniens, prout cum libidine quis concipitur ex commissione matri & feminæ, quod tamen in Christo non fuit, vt supra ostensum est. *

q. 19. 2r. 8.

Cap. 6. circa
med. ro. 6.

Si tamen aliqua esset ibi immunditia, ex ea non inquinaretur Dei verbum, quod nullo modo est immutabile vel alterabile. Vnde Aug. * dicit in lib. contra quinque heres. Dicit Deus creator hominis, Quid est quod te permetton in mea nativitate? non sum libidinis conceptus cupiditate, ego matrem de qua nascerer feci. Si solis radius cloacarum fortes siccare nouit, eis inquinari non nouit, quanto magis splendor lucis æternæ, quocumq[ue] radiatur mundane potest, & ipsæ polui non potest?

ARTICVLVS V.
¶ Super Questionis
trigesima prima
Articulum
guinii.

TItulus duo ponit, ly ex sanguine, & ly purissimo. Et sanguis quidem ponitur ad differentiam carnis, ossis, neru[m] & humero modi partium: puritas autem apponitur ad excludendam admissionem feminū, que videtur in aliquorum hominum formatione concurrere.

¶ In corpore articuli unica est cœlilio: Corpus Christi fuit conceptum ex purissimo sanguine beatae Virginis, ad ampliorē p[er]petuationē perducto per virtutem eius generatiū: Probatur: Generatio Christi habuit naturalem modum generationis quo ad hoc, quod ex femina est, & supernaturale quo ad hoc, quod est ex Virgine. ergo habet materiam ex carne simile aliis, principium vero actuum diuersum. ergo habet pro materia sanguinem, matri non quemque, sed perductum naturali materia uitre ad hoc, quod materia sit apta conceputi. Antecedens pater ex autoritate Amb. in precedentia articulo. Prima cœlilio probatur: quia ad naturalem modum generationis spectat conformitas materie, sicut conformitas matri: quia naturaliter mater materiam ministret, ad supernaturalē vero modum

L. p. orth. f.
g. a. in med.

Art. preced.

ARTIC.V.

F parte autem maris sit principiu[m] aetiu[m] in generatione, sicut probat Phil. in lib. * de generatione animalium. Femina autem, quæ ex mare concipit, non est virgo, & iō ad supernaturale modu[m] genitio[n]is Christi pertinet, q[uod] aetiu[m] principiu[m] in generatione illa fuerit virtus supernaturalis diuina: sed ad naturalē modum generationis eius p[ro]inet, q[uod] eius materia, de qua corpus eius cōceptu est, sit conformis materie, quā alia feminæ subministrat ad conceptionē prolis. Hæc autem materia fuit f[ra]m Phil. * in lib. de generatione animalium, est sanguis mulieris, non quicunq[ue], sed perduci ad quandam ampliorem digestionē per uitutem generatiā mīsi, ut sit materia apta, ad concep[ti]ū. & ideo ex tali materia fuit corpus Christi conceptum.

AD PRIMVM ergo dicēdum, q[uod] cū beata virgo fuerit eiusdem naturæ cū alijs feminis, p[ro]sequens est q[uod] habuerit carnē & ossa eius de naturæ. Carnes autem & ossa in alijs feminis sūt actuales corporis partes, ex quibus cōstituitur integritas corporis; & iō subtrahit nō p[ot]est sine corruptione corporis, veldiminutione. Christus autem, qui venerat corrupta reparare, nullā corruptionē aut diminutionē integratati mīsi eius inferre debuit, ut sup. dictū est: * & ideo nō debuit corpus Christi formari de carne, vel ossibus virginis, sed de sanguine, q[uod] nondum est actū, sed est potentia totum, ut dicitur in lib. de generatione animalium. & ideo d[icitu]r carnem de virginē sumptissimam, nō q[uod] materia corporis eius fuerit actu caro, sed sanguis, q[uod] est potentia caro.

AND SECUNDVM dicēdū, q[uod] si cut in j. parte dictū est: Adā, q[uod] institutus erat, ut principiu[m] quod dā humanæ naturæ, habebat in suo corpore aliqd carnis & ossis, q[uod] nō pertinebat ad integratam personalē ipsius, sed solum inquantu[m] erat naturæ humanæ principiu[m], & de tali formata est mulier absq[ue] viri detrimēto, sed nihil tale fuit in corpore virginis, ex quo corp[us] Christi posset forma r[ati]o sine corruptiōne mīni corporis.

AD TERTIVM dicēdū, q[uod] se[m]en feminæ non est generatiōni aptum: sed es[ti] quiddam imperfēctū in genere d[icitu]r semini, q[uod] nō potuit p[ro]ducī ad p[er]fectū semini cōplementū, p[er] imperfectionē virtutis feminæ. & iō tale semē non est materia, q[uod] de necessitate

speciat: disformitas principiū actiū: quia feminæ ex viro concipiens non est virgo: & iō principiū autem aetiu[m] naturaliter ad virum sp[ec]tāt. Secundu[m] da vero cōsequēta probatur auctoritate Philosophi communem materiam mulierem ponens, sanguinem talem.

Hoc in loco aduertere nouum errorē diebus nostris exorium, dicentem Christum cōceptum ex sanguine beatae Virginis purissimo non quicunq[ue], sed in corde existente: ita quod ex tribus g[ra]tias sanguinis circa cor beatae Virginis conceptus est Christus. Repugnat autem hic error & dictis hic, & Ambrozio superdicto auctoritate (secundum conditionem naturæ in utero feminæ fuit) & sacra Scriptura ex voce Angelij dicitis. Ecce concep[ti]us in utero, non in corde. Et quod proprie de utero loquuntur ex beatae Virginis verbis habetur, quod optime intellexit aerba Angeli, & respondens dixit, Quomo[do] fieri istud, quoniam virum nō cognoscet? Si in corde conceptu[rum] ra erat, male allega[re]t, quia fuisse causa questionis, quoniam utrum nō cognoscet: conceptio enim in corde non fit ex semine utri, de modo ergo concipiendi in utero illi quassuit, in quo ex semine concipi confuerit. Amplius, Beata Virgo in euangelio dicitur prægnans, & quod p[ro]periter filium, & q[uod] est mater, quæ omnia falsa essent. Nam habens infantem in corde, non est prægnans, sicut nec si haberet infantem in stomacho, aut in ventriculo cerebri: prægnans enim filium illa dicitur, quia in loco naturali infantem conceptum habet. Similiter nec mater, aut pater dici potest, sicut nec Adam fuit parere, aut mater Eua, licet ex eius parte una fuerit formata Eva. tollit ergo veritatem maternitatis beatae Virginis respectu Christi error iste. Vnde & statim

dam-